

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118210441
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118210441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovú v spore žalobcu: A. C., D.. XX.X.XXXX, H. N. P. XX, XXX XX A. zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 13.9.2018 domáhal voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 19C/53/2016 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil a poukázal na to, že „že nie sú dané zákonné podmienky vyplývajúcich z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., na ktoré sa žalobca odvoláva. Na základe žalobcom tvrdených skutočností nie sú splnené podmienky vzniku nároku na finančné zadostučinenie. Rovnako z podanej žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku požadovaného nároku. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Z formulácie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety (domáhanie sa ochrany svojho práva). Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy vznik nároku na finančné zadostučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadostučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má však byť vyvážené, čo teda znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie. Účelom a zmyslom citovaného ustanovenia je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal z dôvodu, že spotrebiteľ sa rozhodol uplatniť ochranu proti porušeniu práv a povinnosti zo strany dodávateľa na súde a v tomto konaní bol úspešný. Žalobca si v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 16Csp/61/2018 a pod sp.zn. 15Csp/70/2018 uplatňuje nárok

na zaplataenie primeraného finančného zadosťučinenia. Postup žalobcu, ktorý v zásade od každého ním iniciovaného konania (žalobca podával žaloby samostatne bez toho, aby podal jednu žalobu, čo nemá žiadny oprávnený vecný alebo procesný význam) odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia odporuje účelu hore citovaného zákonného ustanovenia. Z postupu žalobcu, ktorý bez relevantného dôvodu nepodal jednu žalobu, ale x žalôb, by potom vyplývalo, že by ešte aj každú ním podanú žalobu mohol rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby, čo by zrejme malo viesť k tomu, že každé takto iniciované čiastkové konanie by si uplatňoval požiadavku na finančné zadosťučinenie. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Ako však uvádza v rozsudku sp. zn. 14Co/91/2012 Krajský súd v Prešove, s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Súd prvej inštancie by mal aj z tohto dôvodu žalobu zamietnuť. Žalovaný napáda nielen dôvodnosť uplatňovaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie čo do jeho základu, ako aj čo do jeho výšky. Žaloba obsahuje nedostatky, ktoré neumožňujú vecne sa k jej obsahu vyjadriť, a pokiaľ tak sa zamýšľa urobiť na pojednávaní, potom ide o postup porušujúci rovnosť strán, a tiež ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktoré definujú čo všetko sa považuje za zmenu žaloby.“

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 19C/53/2016 a zistil, že:

4. Dňa 18.2.2016 podal žalobca na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorá sa viedla pod sp.zn. 19C/53/2016.

5. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.11.2017 č.k. 19C/53/2016-43 súd rozhodol tak, že „U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300048540 z 27.8.2012 uvedená v článku 8 bod 8.1 v znení:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služieb je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 55,90 eur a b) poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 29,04 eura v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

U r č u j e , že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300048540 z 27.8.2012 uvedená v článku 8 bod 8.4 v znení:

„Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplataenie odplaty podľa ods. 8.1 písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3 Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný j e p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 78,82 eura s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 3.3.2016 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.“

6. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že „dňa 22.8.2012 bola žalobcom vypísaná formulárová žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300048540 s uvedenými údajmi v bode 5. Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v eur:

„Dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: Poskytnutá čiastka úveru úverový limit 380 eur. Splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 42/12. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 20,90 eura. Celková čiastka, ktorú musí Dlžník zaplatiť za celú dobu čerpania úveru 877,80 eura. Predpokladaná RPMN za úver v % 70,04 %, ročná úroková sadzba úveru v % 70,04. Priemerná RPMN za úver v % 45,60, poskytnutá čiastka revolvingu 205,66, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí Dlžník zaplatiť (t.j. revolving - úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 501,60 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu v % 63,34, ročná úroková sadzba revolvingu v % 76,22.

Dňa 27.8. 2012 bola žalovaným vypísaná formulárová žiadosť pod bodom 6.

Údaje o schválenom revolvingovom úvere:

Poskytnutá čiastka úveru/úverový limit 390, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci): 42/12, mesačná splátka (vrátane úrokov) 20,90, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 877,80, RPMN za úver (v %) 67,15, ročná úroková sadzba úveru (v %) 70,04, priemerná RPMN za úver (v %) 45,60, poskytnutá čiastka revolvingu 205,66, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 501,60, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %) 60,52, ročná úroková sadzba revolvingu (v %) 76,22, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania (v %) 8,75 a takýmto spôsobom uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300048540.

Listom zo dňa 27.8.2012 žalovaný oznámil žalobcovi Schválenie žiadosti o schválení úveru - potvrdzujúci list, v ktorom uvádza, že jeho žiadosť o schválenie úveru bola schválená, čím došlo k uzavretiu zmluvy.

Súd v prejednávanej veci ustálil, že podľa prehľadu o výške priemerných úrokových mier Národnej banky Slovenska u nových obchodov, domácnosti, spotrebiteľské úvery, z ktorých sa zisťuje, že v auguste 2012 nových úverov spotrebiteľských, je výška priemernej úrokovej sadzby úveru do 1 roka bola 8,37 %, od 1 - 5 rokov 12,12 % a nad 5 rokov 13,52 %.

7. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že „čo sa týka tejto zmluvy uzavretej 27.8.2012, bol v tom čase bol 3 roky na dôchodku a s príjmom okolo 790 eur čistého. Keďže aj manželka bola dôchodkyňa, pričom od roku 2014 sa lieči na Alzheimerovu chorobu, a chceli ísť na pravidelnú dovolenku na Moravu k jeho sestre a nemali finančné prostriedky, aby si zamenili eura za české koruny, zašiel do pobočky žalovanej spoločnosti s tým, že by potreboval okolo 500 eur. Tam s ním jednala neznáma pani, ktorej povedal, čo vlastne chce. Výsledok toho bol, že mu bolo povedané, že mu môžu poskytnúť najviac 390 eur. Nerozumie, čo je to revolving a nič ohľadom toho mu vysvetlené nebolo. Čo sa týka úrokovej sadzby, ani táto mu nebola vysvetlená. V podstate len tá pani mu dávala podpisovať papiere a brala ich podpísané od neho. Keďže nevidí na blízko a nosí okuliare, aby mohol čítať, nemal so sebou okuliare a nevedel si vôbec tieto veci prečítať a navyše boli tak drobnými písmenkami a tak boli napísané, že skutočne tomu neporozumel. Po tom, čo podpísal túto zmluvu, prišla mu na účet suma ale len 334.10 eura a až potom mu prišla suma 176,62 eura. Splácal predmetnú pôžičku až do roku 2015“.

8. V prejednávanej veci súd považoval za neprijateľné podmienky uvedené v zmluve pod bodom 8 nazvanom Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka v odsekoch 8.1. a 8.4.

9. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

10. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 300 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/53/2016.

11. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Súd konštatuje, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 19C/53/2016 žalobca úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva, pričom sa žalovaný dopustil pri tomto právnom vzťahu množstva závažných porušení spotrebiteľského práva.

13. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

14. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok.

15. S poukazom na vyššie uvedené s ohľadom na závažné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd prihliadol k tomu, že v zmluve bol dohodnutý úžerný úrok až skoro šesťnásobne vyšší, než boli priemerné úrokové sadzby u takýchto úverov., žalovaný vnútil žalobcovi ako zraniteľnému klientovi vzhľadom na jeho status a rodinné pomery aj zmluvné podmienky, ktoré boli jednoznačne neprijateľné a obohatil sa na úkor žalobcu. Pokiaľ by sa svojho nároku nedomáhal v súdnom konaní, resp. v súdnych konaniach, nikdy by nebol žalovaný toto obohatenie dobrovoľne vydal. Žalovaný tak navyše postupoval ako nebanková spoločnosť napriek tomu, že mu muselo byť známe, akého porušenia spotrebiteľského práva sa voči žalobcovi dopúšťa. Je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takýchto nevýhodných podmienok. Pokiaľ sa teda žalobca domáha primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300 eur, súd ho považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za primerané a jej nároku v celom rozsahu vyhovel.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Súd ustalauje, že žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne	rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie skutočností,	rozhodujúcich
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam,	skutkovým
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli	procesnej uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho	posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu	právoplatné vo veci samej, má
vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na	rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len	do uplynutia
lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).	